

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3180/2023
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... , кога заступа пуномоћник Мирослав Нешић, адвокат из ... , против тужене Републике Србије, Министарства одбране, Војске Србије, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради забране злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 337/22 од 30.03.2023. године, у седници већа одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 337/22 од 30.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П1 6/20 од 06.10.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, утврђено да је тужилац претрпео злостављање на раду код тужене, од стране запосленог ББ, у периоду од маја месеца 2017. године до новембра месеца 2018. године, на начин ближе описан у овом ставу изреке, те забрањено свако даље злостављање тужиоца и свако даље понављање злостављања код послодавца и обавезана тужена да обезбеди извршење ове забране, односно да спречи утврђено злостављање у року од 3 дана по пријему пресуде. Ставом другим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је претрпео злостављање на раду код тужене од стране запосленог ББ, у периоду од маја месеца 2017. године до септембра месеца 2018. године, на начин ближе описан у овом ставу изреке, те да суд забрани такво злостављање тужиоца на раду и понављање наведеног злостављања код послодавца и обавезе тужену да обезбеди извршење наведене забране и спречи такав вид злостављања, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати и то: на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части, угледа и достојанства износ од 120.000,00 динара, а због претрпљеног страха износ од 160.000,00 динара, са законском затезном каматом од 06.10.2021.године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је тражено да суд обавезе тужену да тужиоцу плати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед повреде права личности износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од

пресуђења до исплате, као неоснован. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка износ од 211.100,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 337/22 од 30.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Врању П1 6/20 од 06.10.2021. године, у ставу првом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2 тачка 1) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/1,49/13, 73/13-УС и 55/14, 18/20, 10/23-други закон) - у даљем тексту ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 1. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Чланом 410. став 1. ЗПП, прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о одбрани („Службени гласник РС“ број 10/15) успостављено је и уређено Војно правобранилаштво. Према одредбама члана 107а наведеног закона, Војно правобранилаштво је посебна организациона јединица Министарства одбране, која предузима правне радње и правна средства ради остваривања и заштите имовинских права и интереса Републике Србије у погледу средстава која користе Министарство одбране и Војска Србије, у складу са овим законом (став 1.), а у заступању Министарства одбране и Војске Србије пред судовима и другим надлежним органима, Војно правобранилаштво има положај заступника Републике Србије – Министарства одбране и Војске Србије, с правима и дужностима прописаним за Државно правобранилаштво, осим заступања пред страним и међународним судовима и арбитражама и пред другим надлежним органима у иностранству (став 2).

Према одредби члана 107б Закона о одбрани, када је прописано је да Војно правобранилаштво у правним поступцима пред судовима, органима управе и другим надлежним органима заступа Министарство одбране и Војску Србије када имају положај странке или умешача о чијим правима и обавезама се одлучује у тим поступцима (став 1.), а када је прописано да у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Војно

правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о одбрани напред цитираном одредбом изједначава војног правобраниоца са адвокатом, то у име Министарства одбране и Војске Србије ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво војни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о одбрани којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 107 г. Закона о одбрани, по коме функцију Војног правобранилаштва обављају војни правобранилац и заменици војног правобраниоца. У складу са чланом 107ђ, организацију рада и уређење Војног правобранилаштва, сходно прописима за рад Правобранилаштва Републике Србије, уређује министар одбране, уз сагласност Владе.

Како у конкретном случају ревизија није у складу са напред наведеним законским одредбама изјављена преко војног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко лица запосленог у Војном правобранилаштву, Одељењу у Нишу, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић